

[Hartel.]

naar Omkostningerne stiger, men Landbruget tages der intet Hensyn til. Der mangler stadig Forstaaelse af, at Landbruget i samme Grad maa have Dækning for sine Produktionsomkostninger. Der vilde faktisk ikke være noget rimeligere, end at Regeringen i den nuværende Situation tog Konsekvensen af Prissituationen og ved et Tilskud af 4 Kr. pr. Tønde førte Rug- og Hvedepriserne à jour. Det er en Kendsgerning, at den Hvede, der købes udefra, efter Kvaliteten koster fra 21 Kr. til 24—25 Kr. pr. 100 kg, saaledes at den Pris af 18 Kr., der betales som Maksimalpris herhjemme, ikke dækker det, som Hveden kan skaffes til udefra. Efter en saadan Forhøjelse vilde Landmændene atter være interesserede i at lade Brødkornet komme frem. Nu er der et grelt Misforhold mellem Landmændenes Pris paa Brødkorn og den Udnyttelsesværdi, Brødkornet faktisk har, hvis Landmændene fodrede det op. I det lange Løb kan en saadan Tilstand naturligvis ikke opretholdes. Den danske Bonde ligger faktisk i Dag med et stort Beredskabslager til Gavn for hele Landets Forsyning med Brødkorn, og hvad Belønning faar han derfor af Samfundet? Han maa lide den Tort, at med samme Kornpris skal han selv være med til at betale en højere Brødpriis, end han kan faa Foderkorn til, og han kan ikke faa Foderkorn til den Pris, hvortil han maa aflevere sit Brødkorn. En saadan Tilstand maa i det lange Løb avle Bitterhed og velforstaaet Bitterhed.

Ligesom det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen er jeg af den Mening, at der er givet os bestemte Løfter, og at de ikke er indfriet; det er lidet flatterende for Ministeren og Rigsdagen, at der ikke er sket en Ændring paa dette Punkt.

Jeg vil have dette sagt, for at vor Stilling til Problemet som Helhed kan være klar; om end vi over for det lille Afsnit af Problemet, der her er Tale om, kan stille os velvilligt, mener vi, at det er mangelfuldt, hvad Regeringen paa dette Omraade har præsteret.

Oluf Pedersen: Mit Parti undlod i sin Tid at stemme om Loven af 16. September 1939 om Afgift paa Hvede og Hvedemel til Nedsættelse af en forventet Stigning i Rugbrødsprisen som Følge af den høje Kornpris. Vi saa saadan paa det, at man tog med den ene Haand og gav med den anden, saa Loven kunde være ret ligegyldig.

Det foreliggende Lovforslag om Tillæg til denne Lov kan jeg ikke se Begrundelsen

for eller Berettigelsen af. Det siges i Bemærkningerne, at en Stigning af 1 Kr. 25 Øre pr. 100 kg Rugmel skal give en Stigning af 12 Øre paa et 4 kg Rugbrød. Nu gaar der 33 4 kg Rugbrød paa 100 kg Rugmel. 12 Gange 33 giver, saa vidt jeg kan regne ud, 3 Kr. 96 Øre. Hvorfor skal en Stigning i Melprisen paa 1 Kr. 25 Øre, som man egentlig ikke giver nogen Begrundelse for, give en Prisforhøjelse paa Brødet, der er mere end det tredobbelte? Jeg forstaaer det ikke.

Det siges i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Priskontrolraadet har regnet ud, at denne Stigning paa 1 Kr. 25 Øre er forsvarlig, men har Priskontrolraadet ogsaa regnet ud, at en Stigning i Melprisen paa 1 Kr. 25 Øre skal bevirke en tre Gange saa stor Stigning af Brødpriisen? For mig at se drejer det sig her om en reel Forhøjelse af Brødpriisen, og det drejer sig om en uberegtiget Forhøjelse. Det forekommer mig, at Lovforslaget ikke er forsvarligt. Den høje Regering har Gang paa Gang sagt, at det skal være dens Opgave at modvirke Dyrtiden. Disse Ord er ikke blevet omsat i Handling, for ikke alene har Regeringen ikke været i Stand til at modvirke Dyrtiden, men vi har Gang paa Gang, og nu ogsaa her, faaet forelagt Forslag, som giver det stik modsatte Resultat. I Stedet for at modvirke Dyrtiden kommer Regeringen med det ene Lovforslag efter det andet, som gør Dyrtiden værre og værre. Det forekommer mig, at Rigsdagen maa gaa imod Regeringen, mod en saadan Politik. Dyrtiden maa vi sørge for at begrænse og ikke tværtimod komme med det ene Lovforslag efter det andet, der giver det stik modsatte Resultat.

Som sagt, jeg kan slet ikke se, at der er nogen som helst Begrundelse for Lovforslaget, mindst af alt en Begrundelse for en saa stor Stigning i Brødpriisen, som her er Tale om.

Martin Nielsen: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede, skal jeg tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger til det forelagte Lovforslag.

Først er der vel Grund til at sige, at det er glædeligt en Gang imellem at kunne konstatere, at der virkelig kan arbejdes hurtigt. Her staar vi over for et faktisk Ultimatum. Landbrugsministeren erklærer, at denne Lov skal vedtages i Dag, og saa er der ikke saa meget at tale om, vi ved, hvad vi har at rette os efter. Og det viser sig, hver Gang der er Tale om prisforhøjende Foranstaltninger — saa er man virkelig her i Tinget i Stand til at arbejde hurtigt.

For hvad er det, det drejer sig om i